

XLVII.

Forslag til Lov

om

en forandret Affattelse af Kapitlerne 4 og 6 i Lov Nr. 489
af 12. September 1919.

(Fremsat i Folketinget den 26. November 1920 af Finansminister N. Neergaard).

Stedtillæg.

§ 1.

De i Kapitel 4 i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 indeholdte Bestemmelser affattes saaledes:

§ 83.

Stk. 1. Der ydes Statstjenestemænd, hvis Tjenestested er beliggende indenfor de af § 84, Stk. 2 omfattede Byer, et ikke pensionsgivende Tillæg, der benævnes Stedtillæg.

Stk. 2. Til Personer, der er ansatte paa Prøve i Stillinger, som er nævnte i denne Lov med senere Tillæg, og hvis Løn i Prøvetiden er fastsat ved Lov, ydes Stedtillæg efter samme Regler som for Tjenestemænd. Det samme gælder Elever, for saa vidt deres Løn er fastsat ved Lønningslov eller anden særlig Lov.

§ 84.

Stk. 1. Stedtillægget udgør for de i Stk. 2 under a) henhørende Byer 450 Kr. aarlig, dog ikke over 30 pCt. af Grundlønnen for den paagældende Lønningsklasse eller Stilling; for de under b) henhørende Byer 330 Kr. aarlig, dog ikke over 20 pCt. af Grundlønnen; for de under c) henhørende Byer 240 Kr. aarlig, dog ikke over 15 pCt. af Grundlønnen.

Stk. 2. Under a) henhører København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner.

Under b) henhører de større Købstæder (med dertil ved sidste almindelige Folketælling henregnede Forstadsbebyggelser).

Under c) henhører alle øvrige Købstæder (med dertil ved sidste almindelige Folketælling henregnede Forstadsbebyggelser) samt de i Henhold til de efterfølgende Bestemmelser dermed i Klasse stillede Byer.

Stk. 3. Tjenestemænd, der ikke har fast Tjenestested, oppebærer Stedtillæg efter det Sted, hvor de bor.

Stk. 4. Samtlige Tjenestemænd under Søværnet betragtes som havende Tjenestested i København.

§ 85.

For Tjenestemænd, der har Tjenestebolig, udgør Stedtillægget kun Halvdelen af de i § 84, Stk. 1, nævnte Beløb.